

teix en el B. Emp. vaig sentir aplicar el substantiu en un sentit semblant (*an migráya*, a Ullà, 1958, crec parlant de plantes). Veg. encara *AlcM migranya*, §§ 2 i 2a, *migranyada*. I potser ja es fixà Rice en la nota que extracta M-Lübke (*REW*, 4104), de Vidossich (*Archeografo Triestino* xxx, 145): triestí *migragna* 'desventura', marchigiano id. 'desesperació', romanesco id. 'desgràcia', 'avarícia'.⁵ És natural, en efecte, que els descendents de MIGRARE i els representants de *migranya* (HEMICRANIA) s'influïssin uns amb altres en romànic; i potser encara es podrà veure alguna altra conseqüència d'aqueixa suma i col·lisió; bearn. «*migrougne* action de grommeler; reproche, contrariété; *bé m'aejeos d'ambe tas migrougnes; moussu de migrougnes: ronchonneur*» (Palay).

D'altra banda una avinguda semblant, fora del món espiritual i humà, l'obria en el camp ecològic la idea d'aquell «arbre migrat a terres apartades» eloqüentment evocat per l'avi de la Renaixença. El poble ja devia veure un nexa entre els dos compartiments, quan en un vell romanço dels temps d'influència francesa (S. XVII) un galant desdenyat, que sospira a sol i serena per una cabells-d'or ultramontana, li deia «damuisella, damuisella - terra negra fa bon blat, / dam., damuisella - terra blanca el fa *migrat*». I és que això era un cardinal aforisme de la pagesia: «este gran principio de la agricultura fue ya bien conocido desde la más remota antigüedad, y de aquí tomó origen el antiguo y famoso refrán de loas catalanas: *terra negra fa bon blat, y terra blanca lo fa migrat*» (Junta de Comerç de Bna., *Memorias Agr.* 1817, 52); en aquest sentit deu ser també mallorquí, segons el que cita el *Dag.* del *Calendario Balear* de 1875: «los qui havian de cullir 400 quarteres no'n culliren 10; y est gra, tan *migrat* que apenes se pogué menjar d'ell»; en el Princ.: «debe tenerse por desatreglado el mezcladizo (*mestall*) compuesto de unos cereales que tarden a sazonzarse algunos pocos días más que sus compañeros, porque los tardios presentan entonces sus granos visiblemente revenidos o *migrats* cuando secos, y son de un aspecto desagradable, y dan más salvado que harina» (*Mem.*, citades, p. 55).

DERIV.: *Migra* només en una obra del període decadent de JMSagarra («i aquest cantà i florir ja no s'esberla, / i em sembla *migra* el que he viscut abans», *Comte Arnau*, 76), ço que el fa suspecte, però el repeteix (p. 54, *AlcM*), i no té mal dring, però es pot sospitar calc de l'occità, on hi ha *migro* f. «ennui, nostalgie» en carcinol (Lescale), «dépit, inquiétude, mausaderie» en el Gers (Palay). Notem de passada que en aqueixos parlars d'oc els mots d'aquest grup també s'estenen, encara que menys, al món vegetal: Gers *migrouts, -ouse*, «chéfif, maigrelet», *migrè* «chéfiveté, par ext. pingrerie» (ibid.). Puix que A. Perbosc era del Carcí, ¿seria imitat d'ell l'ús que en féu Sagarra?

Migrada. Migradesa. Migrador: «els plaers --- han encès el foc abrasador del nou desig, i la joia actual m'ha estat sempre marrida per la impaciència *migradora* d'un més enllà en el plaer futur», Coromines (*De Plaer...* ix, O. C., 650b10); d'altra banda l'acc. natura-

lista «ocells migradors»: *Migradet, -eta*: una vella cançó de mal maridada rossellonesa devia portar: «mon payre y ma mayre - *migradeta* m'hay, / m'heu dada an un drolle... de quatre-vingt anys!», si jo endevino en suposar que és corrupció d'això la versió que donaren a MilàF: «mon p. y ma m. - m'han *gridata may* / m'han dada am un drotle de q. v. a.» (*Romllo.*, 562). *Migrament* (Genís Ag., *Julita*). *Migrança* (EmVilanova), però en l'acc. mall. *migrances* 'grans de cereal que han romàs petits i passen a través de la grasa del garbell' (*Damen.*, *AlcM*) el fet de coincidir amb el significat de *GRIANCES* i la seva variant *grances*, induïx a creure que és reducció de *mig-grances* pel conegut fet de fon. sint. mallorquina. A les Illes el mot està menys desenrotllat, si bé és veritat que *migrat* l'usà JnRosselló; *migrell* 'migrat', Coloma Rosselló (*Valldemossines*, 53); eiv. «*migrit*: consumido» (Pérez Cabrero). *Migró* (Súria: Griera; -ONE o -ATIONE?).

En un altre grupet sembla haver-hi encruentament amb una altra família que la de *migranya*. Penso en *migrolat* 'migrat' (*Dag.*, usat també per Ruyra); i també el ross. *migroler* (definit «melangia, ànsia» en el gloss. de Saisset, *Catal. d. R.*, 252): «La pesta --- / als animals feia la guerra; / se morien pas tots, mes tots eren cascats: / hom els veia pas més, com antes, afanyats / d'un costat i d'un altre a se caçar la vida: / tenien tant de *migroler* / que se jaltaven pas de re», Saisset (*Catal. d. R.*, 233). Car d'altra banda hi ha *mirgolat* que el *Dag.* recull a Figueres i Tossa per «migrat, esquerdalenc, escarransit: *el qui precipita el segar cull el gra molt mirgolat*», i això mateix devia sentir Coromines a l'Alt Emp. en la forma *mirbolat*, si bé s'oblida de posar definició en la cèdula que en deixà escrita a Biure (1898). Tallgren (*Glanures* iv, 68) opina que amb el MIGRARE del *REW* i oc. *meirar*, «il faut aussi ranger le *remirgolat* «zusammengeschrumpft, winzig» que Vogel est le premier à relever et qui se rencontre tant de fois chez VCatalà (*Solitud*). Sí, fins a cert punt, però aquí hi ha encruentament amb *mirvol* per *minvol*, per al qual veg. *minvar* (*MENYS*). *Remigrar-se*; *remigrolar-se*.

En el camp enterament savi tenim *migrar* com a terme ecològic i ornitològic etc. D'on sobretot *migració* «pas d'un país a un altre o bé del cos d'un animal al d'un altre» (Fontserè, *CiFiNat.*, p. 182, i lèvic). *Migratori* [1868, *SLitCosta*]; «les grans nacions *migratòries* ---», Coromines (*La Sobirania de les Persones Pol.*, O. C., 1425b44).

Emigrar, 'anar-se'n a viure en un país que no és el propi' [Belv.], pres del ll. *emigrare* 'mudar de casa', 'expatriar-se'; *emigració* [Belv.]; *emigrant* [id.]: mot marcat per sempre pel cant de JVerdaguer i AVives (1891); *emigrat* [Lab. 1840] mot molt usat en la Catalunya pirinenca quan es produeix l'entrada en massa dels fugitius de la Revolució francesa (diverses cançons en el *Romllo.* de MilàF); sé dos o tres llocs anomenats «Camp dels Emigrats» a les Alberes i comarca de Camprodon-Olot; *emigratori*. *Immigrar* [Labèrnia 1864], pres d'*immigrare* 'penetrar, introduir-se', *immigració* [Lab. 1864], *immigrant*, *immigratori*. *Trans-*